

Doświadczanie pandemii COVID-19 w Polsce

UNIWERSYTET
IM. ADAMA MICKIEWICZA
W POZNANIU
Wydział Psychologii i Kognitywistyki

środa 16 września 2020

godz. 11.00-13.00

SESJA 1: INDYWIDUALNE DOŚWIADCZANIE PANDEMII cz. 1

przewodniczenie: dr Lech Górniak

SPIS REFERATÓW

Pandemiczne doświadczenia marek produktów - jak budować pragnienia klientów

prof. dr hab. Małgorzata Bombol

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie

dr Barbara Frątczak-Rudnicka

4P Research Mix

Noszenie masek ochronnych jako doświadczenie psychiczne

prof. KUL dr hab. Dorota Kornas-Biela, dr Klaudia Martynowska, mgr Aleksandra Biela-Woźń

Wydział Nauk Społecznych Katolickiego Uniwersytetu Lubelski Jana Pawła II

Przedwiośnie 2020: zmiana w niektórych czynnikach osobowości. Efekt noblistki i oczekiwanie na pandemię?

dr Zbigniew Łoś

Institut Psychologii Uniwersytetu Wrocławskiego

Zagrożenie epidemiczne COVID-19 w Polsce a zmiany poziomu zaufania do organizacji. Doniesienie z badań

dr Lech Górniak

Wydział Ekonomii i Stosunków Międzynarodowych Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie

Perspektywy czasowe a odczucia i działania młodych dorosłych w czasie dystansowania społeczne-go. Badania ilościowe

mgr Iwona Nowakowska

Institut Psychologii Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie

środa 16 września 2020

godz. 14.00-16.00

SESJA 4: INDYWIDUALNE DOŚWIADCZANIE PANDEMII cz. 2

przewodniczenie: dr Marta Mrozowicz-Wrońska

SPIS REFERATÓW

„Leczenie czasem” – obowiązkowa kwarantanna oczami osób, które przebywały w izolacji domowej w związku z epidemią COVID-19 w Polsce (doniesienie wstępne)

dr Marta Mrozowicz-Wrońska, Marta Koczurek

Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie

mgr Katarzyna Ślosarczyk

Szpital Uniwersytecki w Krakowie

dr Katarzyna Cyranka

Katedra Psychiatrii Uniwersytetu Jagiellońskiego - Collegium Medicum

Dienniki czasu pandemii. Analiza strategii nadawania znaczeń doświadczaniu pandemii COVID-19 w Polsce

dr Urszula Tokarska, mgr Joanna Ruczaj

Uniwersytet Pedagogiczny im. KEN w Krakowie

Patronaty Honorowe

Patronat Honorowy
REKTORA UNIWERSYTETU
IM. ADAMA MICKIEWICZA
W POZNANIU

MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO
MAREK WOŹNIAK

POZnań*

Patronat Honorowy
Prezydenta Miasta Poznania

Komitet Naukowy

prof. dr hab. Władysław Jacek Paluchowski
prof. UAM dr hab. Lucyna Bakiera
prof. dr hab. Eleonora Bielawska Batorowicz
prof. UO dr hab. Anna Bokszczanin
prof. SWPS dr hab. Ewa Gruszczyńska
prof. dr hab. Władysław Łosiak
prof. dr hab. Piotr Oleś
prof. dr hab. Helena Sęk
prof. dr hab. Jan F. Terelak
prof. dr hab. Bogdan Zawadzki

Komitet Organizacyjny

prof. UAM dr hab. Lucyna Bakiera
dr Izabela Stankowska-Mazur
mgr Szymon Bręński
mgr Joanna Matuszczak-Świgoń
mgr Monika Wysota
mgr Kamil Janowicz

Doświadczanie pandemii COVID-19 w Polsce

SESJA 4: INDYWIDUALNE DOŚWIADCZANIE PANDEMII cz. 2

Aktywność seksualna w trakcie pandemii COVID-19

mgr Magdalena Liberacka-Dwojak

Wydział Psychologii Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy

Adaptacyjne oraz dezadaptacyjne zachowania w izolacji społecznej

Nicole Petters, dr Paweł Strojny

Wydział Zarządzania i Komunikacji Społecznej Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie

Badanie zjawiska prokrastynacji przed i po wybuchu pandemii COVID-19

Marcel Kawczyński, mgr Ewa Wiwatowska

Wydział Zamiejscowy w Poznaniu SWPS Uniwersytet Humanistycznospołeczny

środa 16 września 2020

godz. 16.30-18.30

SESJA 6: INDYWIDUALNE DOŚWIADCZANIE PANDEMII cz. 3

przewodniczenie: **dr Błażej Dyczewski**

SPIS REFERATÓW

Związek izolacji społecznej z funkcjonowaniem psychicznym jednostki – wstępna analiza danych

dr Katarzyna Błońska, dr Katarzyna Skałacka, dr Grzegorz Pajestka

Instytut Psychologii Uniwersytetu Opolskiego

Zmiany zachowań mieszkańców Lubelszczyzny w świetle pandemii covid-19

dr Błażej Dyczewski

Wydział Filozofii i Socjologii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie

PANDI PROJECT. Typy reakcji na pandemię COVID-19

mgr Joanna Ruczaj, dr Urszula Tokarska

Uniwersytet Pedagogiczny im. KEN w Krakowie

Przeżywanie izolacji społecznej w okresie kwarantanny przez osoby introwertyczne i ekstrawertyczne

Agata Uzar, dr Lech Górniak

Wydział Ekonomii i Stosunków Międzynarodowych Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie

Psychometryczne właściwości Kwestionariusza Impulsywności w Sytuacjach Globalnego Zagrożenia (IGTS) do oceny racjonalności-irracjonalności działań podejmowanych w takich sytuacjach jak pandemia

Aleksandra Matuszewska, Roksana Mielczarek

Instytut Psychologii Uniwersytetu Opolskiego

mgr Anna Starkowska

Uniwersytet SWPS we Wrocławiu, Instytut Psychologii Uniwersytetu Opolskiego

Patronaty Honorowe

Patronat Honorowy
REKTORA UNIWERSYTETU
IM. ADAMA MICKIEWICZA
W POZNANIU

MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO
MAREK WOŹNIAK

POZnań*

Patronat Honorowy
Prezydenta Miasta Poznania

Komitet Naukowy

prof. dr hab. Władysław Jacek
Paluchowski

prof. UAM dr hab. Lucyna Bakiera
prof. dr hab. Eleonora Bielawska Batorowicz
prof. UO dr hab. Anna Bokszczanin
prof. SWPS dr hab. Ewa Gruszczyńska
prof. dr hab. Władysław Łosiak
prof. dr hab. Piotr Oleś
prof. dr hab. Helena Sęk
prof. dr hab. Jan F. Terelak
prof. dr hab. Bogdan Zawadzki

Komitet Organizacyjny

prof. UAM dr hab. Lucyna Bakiera
dr Izabela Stankowska-Mazur
mgr Szymon Bręński
mgr Joanna Matuszczak-Świgoń
mgr Monika Wysota
mgr Kamil Janowicz

Doświadczanie pandemii COVID-19 w Polsce

środa 16 września 2020

godz. 11.00-13.00

SESJA 1: INDYWIDUALNE DOŚWIADCZANIE PANDEMII cz. 1

OPIS REFERATÓW

Pandemiczne doświadczenia marek produktów - jak budować pragnienia klientów

prof. dr hab. Małgorzata Bombol

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie

dr Barbara Frątczak-Rudnicka

4P Research Mix

Cel: W ramach wystąpienia chcemy poruszyć zagadnienia kształtowania doświadczeń marek przez konsumentów w dobie pandemii.

Metoda: Na tle rozważań odnoszących się do teorii doświadczeń marki zostaną zaprezentowane wyniki badań z początkowej fazy epidemii zrealizowane koniec marca 2020. Badanie zostało przeprowadzone przez agencję 4P Research Mix na ogólnopolskiej reprezentatywnej próbie N=1010 dorosłych Polaków w wieku 18-75 lat. Reprezentatywność zapewniono poprzez podstawowe parametry demograficzne (płeć, wiek, wykształcenie, wielkość miejsca zamieszkania i województwo). Badania zrealizowano metodą – CAWI (Computer-Assisted Web Interview – wspomagany komputerowo wywiad przy pomocy strony WWW)

Wyniki: Należy zauważyć, że zmieniające się nagle i nieoczekiwane warunki funkcjonowania konsumentów, ograniczone możliwości wyborów zakupowych a także narastające lęki - wpłynęły na zmiany zachowań nabywców. Zmieniły się także procesy postrzegania marek. Dla firm, które także musiały odnaleźć się w pandemicznej rzeczywistości, powstało istotne pytanie: jakie działania powinny podejmować, aby być postrzeganymi jako "przyjazne i współtowarzyszące". Jak zweryfikować działania z zakresu marketingu doświadczern. Konsumenty w początkowej fazie pandemii zaczęli zmieniać swoje kryteria oceny marek i firm. Obserwano redefiniowanie zasad CSR (Corporate Social Responsibility) w sytuacji, gdy klienci nie do końca wiedzieli, czego oczekują i czego pragną. Istotną kwestią było zbadanie w jaki sposób zmieniły się zasady tworzenia doświadczeń rynkowych i czy stały się początkiem nowych nurtów w komunikacji marketingowej z klientami. Istnieje wiele przykładów marek, które szybko zareagowały na nową sytuację i zmieniły swoje strategie – część z nich zostanie uwzględniona w wystąpieniu. W wystąpieniu zostanie ukazany przegląd wyników badań własnych (zachowania klientów i firm) oraz desk research (działania CSR).

Noszenie masek ochronnych jako doświadczenie psychiczne

prof. KUL dr hab. Dorota Kornas-Biela, dr Klaudia Martynowska, mgr Aleksandra Biela-Wołośńciewicz

Wydział Nauk Społecznych Katolickiego Uniwersytetu Lubelski Jana Pawła II

Wprowadzenie: Szybkie rozprzestrzenianie się wirusa SARS-CoV-2 spowodowało podjęcie przez rządy państw różnych obostrzeń oraz wprowadzenia obowiązku noszenia maseczek ochronnych. Dla większości obywateli państw świata, w tym Polaków, jest to nowe doświadczenie, które niesie za sobą nieznaną nam konsekwencje w psychice i społecznym funkcjonowaniu ludzi, bowiem konieczność zastąpienia się tworzy bariery nie tylko fizyczne wobec wirusów, ale również bariery społeczne.

Metoda: W referacie zostaną zaprezentowane wyniki podjętych przez Autorki badań nad doświadczeniem noszenia maseczek ochronnych. W badaniach ankietą online przeprowadzonych w kwietniu 2020 r. wzięło udział 160 studentów pedagogiki. Pytano w nich o przestrzeganie wprowadzanych przez rząd zaleceń dotyczących ochrony osobistej, w tym noszenia maseczek ochronnych, skojarzenia i odczucia z tym związane, o uzasadnienia pozytywnej lub negatywnej oceny swoich doświadczeń oraz refleksje związane z noszeniem masek w kontaktach z innymi ludźmi.

Wyniki: Wyniki badań ankietowych poddano analizie pod kątem zależności od zmiennych demograficznych, innych doświadczeń związanych z pandemią oraz zmiennych psychologicznych (np. poziom stresu, radzenie sobie z nim, inteligencja emocjonalna, wsparcie społeczne), które badano stosownymi narzędziami psychologicznymi. Wyniki zostaną zinterpretowane ze szczególnym uwzględnieniem roli maski jako bariery w kontaktach międzyludzkich oraz kognitywnych i kulturowych aspektów używania masek.

Patronaty Honorowe

Patronat Honorowy
REKTORA UNIWERSYTETU
IM. ADAMA MICKIEWICZA
W POZNANIU

MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO
MAREK WOŹNIAK

POZnań*

Patronat Honorowy
Prezydenta Miasta Poznania

Komitet Naukowy

prof. dr hab. Władysław Jacek Paluchowski
prof. UAM dr hab. Lucyna Bakiera
prof. dr hab. Eleonora Bielawska Batorowicz
prof. UO dr hab. Anna Bokszczanin
prof. SWPS dr hab. Ewa Gruszczyńska
prof. dr hab. Władysław Łosiak
prof. dr hab. Piotr Oleś
prof. dr hab. Helena Sęk
prof. dr hab. Jan F. Terelak
prof. dr hab. Bogdan Zawadzki

Komitet Organizacyjny

prof. UAM dr hab. Lucyna Bakiera
dr Izabela Stankowska-Mazur
mgr Szymon Bręński
mgr Joanna Matuszczak-Świgoń
mgr Monika Wysota
mgr Kamil Janowicz

Doświadczanie pandemii COVID-19 w Polsce

środa 16 września 2020

godz. 11.00-13.00

SESJA 1: INDYWIDUALNE DOŚWIADCZANIE PANDEMII cz. 1

OPIS REFERATÓW

Przedwiośnie 2020: zmiana w niektórych czynnikach osobowości. Efekt noblistki i oczekiwanie na pandemię?

dr Zbigniew Łoś

Instytut Psychologii Uniwersytetu Wrocławskiego

Wprowadzenie: Czynniki osobowości uwarunkowane są zarówno biologicznie jak i środowiskowo. Oczywista wydaje się przemijająca zmiana nasilenia czynnika u pojedynczej osoby pod wpływem jakiegoś wydarzenia środowiskowego. Czy możliwa jest analogiczna reakcja wielu ludzi na wydarzenie wielkiej skali?.

Metoda: Wykorzystano dane z dwóch badań korelacyjnych prowadzonych w okresie marzec-kwiecień 2019 (N= 352, wiek 18-65 lat) oraz w okresie luty-marzec 2020 (N=265, wiek 18-65 lat). Osoby badane zostały podzielone wg wieku: na „młodszych” (18-28 lat) i „starszych” (29-65). Badani wypełniali pakiet papierowych kwestionariuszy, w tym osobowościowy HEXACO-60. Oba roczniki były zebrane w ten sam sposób.

Wnioski: W danych wystąpiło szereg typowych efektów, takich jak różnice nasilenia ze względu na płeć i wiek, ale zaskakujące były interakcyjne efekty rocznika. U mężczyzn poziom Emocjonalności w 2020 roku był niższy w porównaniu z tymi z 2019 roku. Ponadto w czynniku Sumiennosc poziom podskali Zorganizowanie był wyższy u starszych mężczyzn niż u młodszych, ale tylko w 2020 roku (efekt interakcyjny rocznika i wieku). Jakby „uzbroili się” w emocjonalny spokój, a starsi z nich dodatkowo w porządek? (w lutym 2020 zapowiadano pandemię). U kobiet interakcja rocznika i wieku wystąpiła w Otwartości na doświadczenie. Różnica poziomu Otwartości między młodszymi i starszymi w 2020 roku była znacznie większa, niż w 2019 roku, głównie dlatego, że młodsze 2020 miały szczególnie wysokie wyniki (zwłaszcza w podskalach Kreatywność i Niekonwencjonalność). Jakby młodsze kobiety w lutym i marcu 2020 roku wierzyły, że mogą być twórcze i nieschematyczne (efekt noblistki?) podczas gdy starsze już nie (oczekiwanie pandemii).

Dyskusja: Proponowane interpretacje są dyskusyjne i trudne do falsyfikacji, bo wydarzenia niepowtarzalne.

Zagrożenie epidemiczne COVID-19 w Polsce a zmiany poziomu zaufania do organizacji. Doniesienie z badań

dr Lech Górniak

Wydział Ekonomii i Stosunków Międzynarodowych Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie

Wprowadzenie: Kryzysy, pochodzenia zewnętrznego jak i wewnętrznego względem organizacji, wpływają na jakość relacji między członkami organizacji, w szczególności na ich wzajemne zaufanie (patrz np.: Mishra i Kumar, 1992; Mishra, 1996; de Jong, 2013; Langer i Thorup, 2015; Aassve i in., 2020a, 2020b). Zaufanie jest ważnym czynnikiem zespołowego i społecznego radzenia sobie z trudnościami wynikającymi z kryzysów, w tym kryzysu epidemicznego (Longstaff i Yang, 2008; Aassve i in., op. cit.2020);

Cel: Celem badań było zorientowanie się czy stan zagrożenia epidemicznego wywołuje zmianę w poziomie zaufania pracowników do swoich organizacji. Badania przeprowadzono w okresie od kwietnia do maja bieżącego roku za pomocą formularza online, będącego kwestionariuszem z pytaniami zamkniętymi. Zawierał on skalę zaufania do organizacji oraz metryczkę obejmującą płeć, staż pracy, wykształcenie, wielkość organizacji i rodzaj jej własności (publiczna, prywatna). W badaniach wzięło udział 246 osób z różnych organizacji, w wieku 20-60 lat, w tym 71 % kobiet i 20 % mężczyzn.

Wyniki: Wyniki istotne dotyczyły m.in. wpływu płci, wykształcenia i rodzaju własności organizacji. Okazało się, że w czasie pandemii, w porównaniu do okresu sprzed pandemii, w grupie kobiet nastąpiło obniżenie poziomu zaufania do swojej organizacji, podczas gdy u mężczyzn nie wystąpiły takie zmiany. U kobiet zatrudnionych w sektorze publicznym nastąpił wzrost zaufania, natomiast w prywatnym – spadek (u mężczyzn brak zmian). W przypadku mężczyzn, z ich wyższym wykształceniem wiązał się wzrost zaufania (u kobiet brak takiej zależności). Staż pracy i wielkość firmy okazały się czynnikami nieistotnymi dla badanych zależności. Wykorzystane analizy statystyczne to regresja liniowa oraz ANOVA.

Patronaty Honorowe

Patronat Honorowy
REKTORA UNIWERSYTETU
IM. ADAMA MICKIEWICZA
W POZNANIU

MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO
MAREK WOŹNIAK

POZnań*

Patronat Honorowy
Prezydenta Miasta Poznania

Komitet Naukowy

prof. dr hab. Władysław Jacek
Paluchowski

prof. UAM dr hab. Lucyna Bakiera
prof. dr hab. Eleonora Bielawska Batorowicz
prof. UO dr hab. Anna Bokszczyńska
prof. SWPS dr hab. Ewa Gruszczyńska
prof. dr hab. Władysław Łosiak
prof. dr hab. Piotr Oleś
prof. dr hab. Helena Sęk
prof. dr hab. Jan F. Terelak
prof. dr hab. Bogdan Zawadzki

Komitet Organizacyjny

prof. UAM dr hab. Lucyna Bakiera
dr Izabela Stankowska-Mazur
mgr Szymon Bręński
mgr Joanna Matuszczak-Świgoń
mgr Monika Wysota
mgr Kamil Janowicz

Doświadczenie pandemii COVID-19 w Polsce

środa 16 września 2020

godz. 11.00-13.00

SESJA 1: INDYWIDUALNE DOŚWIADCZANIE PANDEMII cz. 1

OPIS REFERATÓW

**Perspektywy czasowe a odczucia i działania młodych dorosłych w czasie dystansowania społeczne-
go. Badania ilościowe**

mgr Iwona Nowakowska

Instytut Psychologii Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie

Wprowadzenie: Dystansowanie społeczne sprawiło, że młodzi dorośli znaleźli się w trudnych dla siebie okolicznościach - zmuszeni do pogodzenia nauki zdalnej i/lub pracy z zajmowaniem się domem i bliskimi lub przeciwnie - z koniecznością radzenia sobie z samotnością. Sytuacja ta mogła prowadzić do szeregu negatywnych emocji, ale także do podejmowania aktywnych działań mających na celu wspieranie innych i poprawę własnego dobrostanu. Interesujące wydawało się, czy perspektywy czasowe jako różnica indywidualna mogą być związane z odczuciami i zachowaniami ludzi podczas dystansowania społecznego.

Metoda: Przedstawione zostaną rezultaty dwóch badań kwestionariuszowych. Badanie 1 (N = 964) zostało przeprowadzone w trzecim tygodniu dystansowania społecznego i dotyczyło poczucia samotności młodych dorosłych.

Wyniki: Rezultaty wskazały, że perspektywa przeszła negatywna była pozytywnie związana z poczuciem samotności, nawet przy uwzględnieniu wieku, płci, pozostałych mierzonych perspektyw czasowych, cech osobowości Wielkiej Piątki i postrzeganego wsparcia społecznego. Badanie 2 (N = 150) zostało przeprowadzone w ósmym tygodniu dystansowania społecznego i dotyczyło dzielenia się zasobami (niematerialnymi i finansowymi) w czasie epidemii. Rezultaty wskazały, że perspektywa terażniejsza hedonistyczna była pozytywnie związana z dzieleniem się zasobami niematerialnymi, ale nie z dzieleniem się pieniędzmi podczas pandemii, przy kontrolowanych zmiennych takich jak: wiek, płeć, tendencja do altruistycznego dzielenia się (altruistyczna orientacja społeczna), częstotliwość zaangażowania w wolontariat przed pandemią, perspektywa czasowa przyszła i terażniejsza fatalistyczna. Wyniki są zgodne z wcześniejszymi badaniami wskazującymi, że przeszłe perspektywy czasowe mogą przewidywać w szczególności emocje, natomiast terażniejsze - zachowania.

Wnioski: Wyniki stanowią również przyczynek do rozważań na temat terapii negatywnych skutków psychologicznych dystansowania społecznego i trwałości mobilizacji wsparcia społecznego.

Patronaty Honorowe

Patronat Honorowy
REKTORA UNIWERSYTETU
IM. ADAMA MICKIEWICZA
W POZNANIU

MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO
MAREK WOŹNIAK

POZnań*

Patronat Honorowy
Prezydenta Miasta Poznania

Komitet Naukowy

prof. dr hab. Władysław Jacek
Paluchowski
prof. UAM dr hab. Lucyna Bakiera
prof. dr hab. Eleonora Bielawska Batorowicz
prof. UO dr hab. Anna Bokszczanin
prof. SWPS dr hab. Ewa Gruszczyńska
prof. dr hab. Władysław Łosiak
prof. dr hab. Piotr Oleś
prof. dr hab. Helena Sęk
prof. dr hab. Jan F. Terelak
prof. dr hab. Bogdan Zawadzki

Komitet Organizacyjny

prof. UAM dr hab. Lucyna Bakiera
dr Izabela Stankowska-Mazur
mgr Szymon Bręński
mgr Joanna Matuszczak-Świgoń
mgr Monika Wysota
mgr Kamil Janowicz

Doświadczenie pandemii COVID-19 w Polsce

środa 16 września 2020

godz. 14.00-16.00

SESJA 4: INDYWIDUALNE DOŚWIADCZANIE PANDEMII cz. 2

OPIS REFERATÓW

„Leczenie czasem” – obowiązkowa kwarantanna oczami osób, które przebywały w izolacji domowej w związku z epidemią COVID-19 w Polsce (doniesienie wstępne)

dr Marta Mrozowicz-Wrońska, Marta Koczurek

Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie

mgr Katarzyna Ślosarczyk

Szpital Uniwersytecki w Krakowie

dr Katarzyna Cyranka

Katedra Psychiatrii Uniwersytetu Jagiellońskiego - Collegium Medicum

Wprowadzenie: Izolowanie chorych i potencjalnie zakażonych jest podstawową i często jedyną metodą zwalczania epidemii. W Polsce z powodu zagrożenia COVID-19 od wielu tygodni w kwarantannie stale przebywa od 80 do ponad 90 tysięcy osób.

Metoda: Aby poznać indywidualny, psychologiczny wymiar tego doświadczenia przeprowadzono nieustrukturyzowane wywiady z 31 osobami, którym Sanepid nakazał przebywanie w kwarantannie i które w związku z tym podlegały kontroli policji. 18 osób odbywało kwarantannę z powodu powrotu z zagranicy (12K, 6M), 9 po kontakcie z osobą zakażoną (7K, 2M) a 4 w związku z pozytywnym wynikiem testu na COVID-19 (3K, 1M). Wywiady (trwające od 45 do 90 minut) prowadzone były przez doświadczonych psychologów klinicznych. Badanych proszono o swobodne opowiedzenie o swojej kwarantannie – o jej przyczynach; o jej przebiegu; o tym, jakie wiązały się z nią odczucia; jak wpłynęła na samopoczucie psychiczne i fizyczne; o tym, co było w niej trudne a co ich pozytywnie zaskoczyło. W czasie każdego wywiadu osoba prowadząca wywiad wypełniała krótką ankietę dotyczącą przebiegu kwarantanny. Następnie wywiady przesłuchano ponownie sporządzając skrócone opisy uwzględniające wymienione wyżej tematy. Zebrane w ten sposób dane sugerują, że w praktyce kwarantanna jest złożonym zjawiskiem.

Wnioski: Po pierwsze różny może być czas trwania kwarantanny - najkrótsza kwarantanna w grupie naszych badanych trwała 7 dni a najdłuższa prawie 6 tygodni. Tego rodzaju izolacja wymaga podjęcia wielu trudnych i szybkich decyzji oraz uruchomienia różnych zasobów w celu zorganizowania sobie odpowiednich warunków. Granice między poszczególnymi grupami naszych badanych okazały się płynne – osoba, która przebywa w kwarantannie po powrocie z zagranicy może dowiedzieć się, że jednak miała kontakt z osobą zakażoną, co bardzo zmienia jej sposób przeżywania własnej izolacji. Główna motywacja badanego do przeżywania w kwarantannie może być inna niż podstawa zarządzenia Sanepidu, np. gdy osoba zatrzymana w domu po kontakcie z chorym jest przekonana, że miała objawy COVID-19, ale nie miała wykonanego testu. Sposób przeżywania kwarantanny u naszych badanych był zróżnicowany. Od postrzegania jej jako trudnego doświadczenia izolacji do wręcz pomijania jej w swojej opowieści, jako doświadczenia będącego tylko tłem dla trudnych emocji związanych z lękiem o własne zdrowie. Zaobserwowano także różnice w stosowaniu się do zaleceń – od przedłużania kwarantanny ponad termin zarządzony przez Sanepid, po łamanie jej zasad pod koniec jej trwania. W referacie przedstawiona zostanie próba usystematyzowania zebranych danych.

Wnioski: Materiał ten może być cenną wskazówką dla osób prowadzących badania w grupach objętych kwarantanną. Obecnie projekt jest cały czas w toku – zbierane są kolejne wywiady. Pełna analiza transkrypcji wywiadów planowana jest w późniejszych etapach. Z tego względu wystąpienie będzie miało charakter doniesienia wstępnego.

Patronaty Honorowe

Patronat Honorowy
REKTORA UNIWERSYTETU
IM. ADAMA MICKIEWICZA
W POZNANIU

MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO
MAREK WOŹNIAK

POZnań*

Patronat Honorowy
Prezydenta Miasta Poznania

Komitet Naukowy

prof. dr hab. Władysław Jacek Paluchowski
prof. UAM dr hab. Lucyna Bakiera
prof. dr hab. Eleonora Bielańska Batorowicz
prof. UO dr hab. Anna Bokszczanin
prof. SWPS dr hab. Ewa Gruszczyńska
prof. dr hab. Władysław Łosiak
prof. dr hab. Piotr Oleś
prof. dr hab. Helena Sęk
prof. dr hab. Jan F. Terelak
prof. dr hab. Bogdan Zawadzki

Komitet Organizacyjny

prof. UAM dr hab. Lucyna Bakiera
dr Izabela Stankowska-Mazur
mgr Szymon Bręński
mgr Joanna Matuszczak-Świgoń
mgr Monika Wysota
mgr Kamil Janowicz

Doświadczanie pandemii COVID-19 w Polsce

UNIWERSYTET
IM. ADAMA MICKIEWICZA
W POZNANIU
Wydział Psychologii i Kognitywistyki

środa 16 września 2020

godz. 14.00-16.00

SESJA 4: INDYWIDUALNE DOŚWIADCZANIE PANDEMII cz. 2

OPIS REFERATÓW

Dzienniki czasu pandemii. Analiza strategii nadawania znaczeń doświadczaniu pandemii COVID-19 w Polsce

dr Urszula Tokarska, mgr Joanna Ruczaj

Uniwersytet Pedagogiczny im. KEN w Krakowie

Metoda: Prezentowane wyniki badań własnych stanowią część projektu zatytułowanego „Pandii” (pandemic/ diary) zrealizowanego w kwietniu 2020 r. w wersji kwestionariuszowej oraz z wykorzystaniem metod narracyjnych („Dzienniki Czasu Pandemii”). Relacjonujemy tu drugą spośród w/w ścieżek badawczych nastawionych na uchwycenie indywidualnych strategii nadawania znaczeń doświadczaniu początków ogólnopolskiej sytuacji pandemicznej. Wykorzystano autorską metodę autonarracyjną polegającą na jednomiesięcznej pisemnej werbalizacji codziennej samoobserwacji badanych uzupełnionej o ich analizę reakcji innych ludzi w kontekście doniesień medialnych czasu pandemii. W dostarczonym badanym zestawie stymulujących autorefleksję bodźców narracyjnych wskazano na potencjalną możliwość reagowania na kilka zróżnicowanych sposobów, motywując jednocześnie do modyfikacji propozycji zgodnie z indywidualnymi preferencjami autorów. Do ostatecznych analiz zdeponowano 30 – pochodzących w zdecydowanej większości od kobiet – anonimowych dzienników (w tym 26 pełnych oraz czterech, z których autorzy usunęli wybrane treści) prowadzonych przez osoby w wieku 21-51 lat, z dominantą przedziału 21-26 r. życia.

Wyniki: Wstępna semantyczna analiza Dzienników uwzględniająca ich zawartość treściową oraz właściwości formalne (struktura tekstu oraz przebieg procesu jego powstawania) pozwala na rekonstrukcję indywidualnych proporcji uruchamiania przez ich autorów w trakcie radzenia sobie z zaistniałą niestandardową sytuacją wymiaru poznawczego, emocjonalnego i behawioralnego. Kategoryzacja tekstów uwzględnia też wymiar koncentracji na samym sobie bądź transcendencji Ego, w aspekcie prospołecznym i/ lub wysyczonej egzystencjalnie uniwersalizacji doświadczenia. Uwzględniono też wymiar defensywności/ ofensywności opowieści, ze wskazaniem na indywidualnie zróżnicowaną inklinację badanych do autodystansowania.

Wnioski: Analizy pozyskanego materiału narracyjnego będą służyć w przyszłości opracowaniu rekomendacji do udzielania profesjonalnej pomocy psychologicznej zarówno w aspekcie reagowania bieżącego (interwencji kryzysowej), jak i leczenia odległych skutków analogicznych bądź zbliżonych indywidualnych i zbiorowych niestandardowych doświadczeń (psychoterapia i poradnictwo).

Aktywność seksualna w trakcie pandemii COVID-19

mgr Magdalena Liberacka-Dwojak

Wydział Psychologii Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy

Wprowadzenie: Wybuch pandemii COVID-19 wpłynął na obniżenie sprawności i odporności psychicznej wielu osób. Dotychczasowa literatura wskazuje na rolę stresu dla życia seksualnego.

Cel: Badanie miało na celu wykazanie różnic w zachowaniach seksualnych przed oraz w trakcie pandemii wywołanej zakażeniem wirusem SARS-CoV-2 w Polsce. W badaniu wzięło udział 991 osób (665 kobiet i 326 mężczyzn) w wieku od 18 do 59 lat ($M = 24,30$; $SD = 4,72$). Badanie zostało przeprowadzone za pośrednictwem Internetu, z wykorzystaniem autorskiej ankiety dotyczącej aktywności seksualnej.

Wyniki: Wykazano, że aktywność seksualna z drugą osobą w trakcie pandemii COVID-19 zmniejszyła się, jednak wzrosła częstotliwość masturbacji oraz oglądania filmów o treści erotycznej.

Wnioski: Może to wskazywać na rolę stresu, jak również zmieniających się relacji i interakcji międzyludzkich.

Patronaty Honorowe

Patronat Honorowy
REKTORA UNIWERSYTETU
IM. ADAMA MICKIEWICZA
W POZNANIU

MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO
MAREK WOŹNIAK

POZnań*

Patronat Honorowy
Prezydenta Miasta Poznania

Komitet Naukowy

prof. dr hab. Władysław Jacek Paluchowski
prof. UAM dr hab. Lucyna Bakiera
prof. dr hab. Eleonora Bielawska Batorowicz
prof. UO dr hab. Anna Bokszczanin
prof. SWPS dr hab. Ewa Gruszczyńska
prof. dr hab. Władysław Łosiak
prof. dr hab. Piotr Oleś
prof. dr hab. Helena Sęk
prof. dr hab. Jan F. Terelak
prof. dr hab. Bogdan Zawadzki

Komitet Organizacyjny

prof. UAM dr hab. Lucyna Bakiera
dr Izabela Stankowska-Mazur
mgr Szymon Bręński
mgr Joanna Matuszczak-Świgoń
mgr Monika Wysota
mgr Kamil Janowicz

Doświadczanie pandemii COVID-19 w Polsce

UNIWERSYTET
IM. ADAMA MICKIEWICZA
W POZNANIU
Wydział Psychologii i Kognitywistyki

środa 16 września 2020

godz. 14.00-16.00

SESJA 4: INDYWIDUALNE DOŚWIADCZANIE PANDEMII cz. 2

OPIS REFERATÓW

Adaptacyjne oraz dezadaptacyjne zachowania w izolacji społecznej

Nicole Petters, dr Paweł Strojny

Wydział Zarządzania i Komunikacji Społecznej Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie

Cel: Projekt Pandemia to inicjatywa zrzeszająca międzynarodowy zespół kierowany przez Jamesa W. Pennebaker, mający na celu porównanie reakcji różnych społeczeństw na pandemię koronawirusa. W tej pracy skupimy się jednak na tym jak COVID-19 wpłynął na życie Polaków.

Metoda: Ankieta zawiera ponad 50 pytań dotyczących nawyków osób badanych, ich życia społecznego, przekonań czy zachowań. Pozwoliło nam to na przeanalizowanie różnych aspektów życia Polaków w trakcie pandemii. Za szczególnie interesujące uważamy zagadnienie adaptacyjnych i dezadaptacyjnych zachowań w izolacji społecznej. Dzięki głębszemu przeanalizowaniu tych obszarów, jesteśmy w stanie określić konsekwencje różnych codziennych czynności dla dobrostanu psychicznego - taka wiedza pozwoliłaby w przyszłości lepiej przygotować się na kryzysowe sytuacje. W badaniu wzięło udział ponad 10.000 osób, w tym około 2000 osób polskojęzycznych. Prezentowane wyniki pochodzą od 1300 do 1400 osób (w zależności od zmiennej). Pierwsza wersja ankiety została opublikowana 12 maja 2020 roku na stronie: <https://utpsyc.org/covid19/pl.html>. Oryginalna amerykańska wersja została przetłumaczona na język polski i dopasowana do polskich realiów – usunięto kilka pytań charakterystycznych dla amerykańskiej grupy osób badanych. Przedstawione dane pochodzą z pierwszej iteracji badania, ma ono charakter longitudinalny – obecnie zbierane są dane z drugiej fali. Z formularza wydzielono pytania dotyczące tendencji samorozwojowych, destrukcyjnych oraz konsekwencji psychicznych pandemii. W grupie pytań tendencji samorozwojowych uwzględniono min. zapytania o ćwiczenia fizyczne czy uczenie się nowych umiejętności, natomiast do grupy pytań tendencji destrukcyjnych przydzielono pytania min. o bycie pod wpływem używek lub agresję w ciągu ostatniej doby.

Wyniki: Uzyskane rezultaty potwierdziły przypuszczenia, że zachowania samorozwojowe negatywnie korelują z odczuwanym lękiem, zdołowaniem czy samotnością, natomiast zachowania destrukcyjne łączą się z nimi pozytywnie.

Badanie zjawiska prokrastynacji przed i po wybuchu pandemii COVID-19

Marcel Kawczyński, mgr Ewa Wiwatowska

Wydział Zamiejscowy w Poznaniu SWPS Uniwersytet Humanistycznospołeczny

Wprowadzenie: Zjawisko prokrastynacji dotyczy odkładania realizacji zadań na później pomimo świadomości negatywnych konsekwencji takiego działania i ma związek z problemami z regulacją emocji (Klingsieck, 2013; Steel, 2007).

Cel: W badaniu porównano poziom prokrastynacji studenckiej sprzed i po wybuchu pandemii, a także zmierzono czynniki, które mogłyby mieć związek z jego wzrostem lub spadkiem.

Metoda: Badanie odbyło się w maju 2020 r. i jest drugim, niezaplanowanym wcześniej pomiarem innego badania z maja 2019 r. Zebrano dane jakościowe i ilościowe. Podstawowym kwestionariuszem, który został użyty w obu pomiarach był Kwestionariusz Problemów Związanych z Uczniem się (Wichrowski 2008; Schouwenburg, Kossowska, 1999). Ponadto w drugim pomiarze zostały zmierzone związki między odkładaniem na później, a aspektami emocjonalnymi i motywacyjnymi. Zapytano również o formy spędzania czasu wolnego i postrzeganą zmianę w zakresie tendencji do odwlekania, a w pytaniach otwartych - o przyczyny zwiększenia lub zmniejszenia odkładania zadań na później.

Wyniki: Zebrane dane wskazują na wzrost tendencji do odwlekania pomiędzy pierwszym a drugim pomiarem. Wyższe wyniki zaobserwowano we wszystkich trzech podskalach wykorzystanego kwestionariusza, badani deklarowali: niższe zainteresowanie studiami, wyższą obawę przed niepowodzeniem i niższą dyscyplinę pracy.

Wnioski: Dzięki analizom danych jakościowych i ilościowych uzyskano lepsze zrozumienie zjawiska prokrastynacji studenckiej w okresie pandemii

Patronaty Honorowe

Patronat Honorowy
REKTORA UNIWERSYTETU
IM. ADAMA MICKIEWICZA
W POZNANIU

MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO
MAREK WOŹNIAK

POZnań*

Patronat Honorowy
Prezydenta Miasta Poznania

Komitet Naukowy

prof. dr hab. Władysław Jacek Paluchowski
prof. UAM dr hab. Lucyna Bakiera
prof. dr hab. Eleonora Bielawska Batorowicz
prof. UO dr hab. Anna Bokszczanin
prof. SWPS dr hab. Ewa Gruszczńska
prof. dr hab. Władysław Łosiak
prof. dr hab. Piotr Oleś
prof. dr hab. Helena Sęk
prof. dr hab. Jan F. Terelak
prof. dr hab. Bogdan Zawadzki

Komitet Organizacyjny

prof. UAM dr hab. Lucyna Bakiera
dr Izabela Stankowska-Mazur
mgr Szymon Bręński
mgr Joanna Matuszczak-Świgoń
mgr Monika Wysota
mgr Kamil Janowicz

Doświadczenie pandemii COVID-19 w Polsce

środa 16 września 2020

godz. 16.30-18.30

SESJA 6: INDYWIDUALNE DOŚWIADCZANIE PANDEMII cz. 3

OPIS REFERATÓW

Związek izolacji społecznej z funkcjonowaniem psychicznym jednostki – wstępna analiza danych

dr Katarzyna Błońska, dr Katarzyna Skałacka, dr Grzegorz Pajestka

Instytut Psychologii Uniwersytetu Opolskiego

Cel: Wprowadzenie zasad izolacji społecznej w czasie pandemii COVID-19 wymusiło na jednostkach zmianę lub ograniczenie codziennych aktywności. Brak bezpośredniego kontaktu z ludźmi, ograniczenie przemieszczania się i korzystania z licznych dóbr cywilizacyjnych zminimalizowały liczbę docierających do jednostki bodźców. Deprywacja społeczna niesie ze sobą negatywne konsekwencje psychiczne (m.in. intensyfikuje lęk, stres i poczucie samotności, obniża satysfakcję z życia). Celem badania była weryfikacja, czy okres izolacji wpłynie na zmianę parametrów określających kondycję psychiczną jednostek oraz określenie, jakie warunki minimalizują ewentualne negatywne konsekwencje deprywacji społecznej.

Metoda: Badanie miało charakter eksperymentu z wielokrotnym pomiarem. W badaniu wzięło udział 586 osób, które badano 3-krotnie, w okresach, co 3 tygodnie. Badani zostali losowo przydzieleni do jednego z warunków eksperymentalnych, różniących się instrukcją sugerującą sposób spędzania czasu na izolacji. Niniejszy raport skupia się na analizie 90 przypadków z warunku kontrolnego, w którym osoby badane samodzielnie zagospodarowywały sobie czas, raportując 3-krotnie swoje aktywności. Oprócz danych o charakterze ilościowym, gdzie wykorzystano skalę DHS Depresji, Szczęścia, Lęku, SWLS oraz Samotności zebrano również dane o charakterze jakościowym, które dotyczą aktywności podejmowanych przez badanych w czasie izolacji. Kontrolowano również poziom osobowości za pomocą TIPI, który traktowano jako potencjalny czynnik moderujący różnice w warunkach eksperymentalnych.

Wyniki: Wyniki pokazały, że większość parametrów określających kondycję psychiczną jednostki nie zmieniła się w czasie izolacji społecznej. Zmniejszył się natomiast deklarowany poziom satysfakcji z życia oraz wzrost poziomu depresyjności. Czas izolacji zmienił również profil podejmowanych przez jednostkę aktywności.

Wnioski: Wstępna analiza danych pozwala przypuszczać, że najbardziej wrażliwe na pozostawanie w wymuszonej izolacji są wskaźniki depresyjności i satysfakcji z życia. Pozostałe analizowane wskaźniki kondycji psychicznej nie ulegają znaczącemu pogorszeniu. Sugerować to może bardzo duży potencjał adaptacyjny ludzi, poprzez m.in. dostosowanie podejmowanych aktywności do wprowadzonych ograniczeń, które pozwalają choć w części zaspokoić potrzeby psychiczne jednostki.

Zmiany zachowań mieszkańców Lubelszczyzny w świetle pandemii covid-19

dr Błażej Dyczewski

Wydział Filozofii i Socjologii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie

Metoda: Sondaż (CAWI) wśród mieszkańców Lubelszczyzny (18-60 lat; N=229) został przeprowadzony w dniach 28.04.2020-11.05.2020. Respondentów zapytano o to, jakie zmiany w czynnościach codziennych zaszły u nich w związku z pandemią.

Wyniki: Jakkolwiek można powiedzieć, że respondenci zachowywali rygorystyczne związane z ograniczeniem rozprzestrzenienia się koronawirusa, to w związku z pandemią zmianie uległo wiele codziennych zachowań, mających wpływ na relacje społeczne. Można postawić hipotezę, że te zmiany zachowań układają się w bardziej ogólne modele. Analiza czynnikowa, metodą głównych składowych wykazała, że adaptacyjne i deadaptacyjne zachowania można sprowadzić do pięciu modeli.

Wnioski: Pierwszym modelem jest rygorystyczne przestrzeganie ograniczeń, drugim jest poszukiwanie alternatywnych form kontaktów społecznych z wykorzystaniem nowych technologii. Trzeci model opiera się na aktywności domowej (sport oraz czas poświęcony rodzinie). Czwarty model ogranicza się do oglądania telewizji, a także problemów ze snem i frustracją. Model piąty, to głównie ograniczanie kontaktów do minimum, także rodzinnych.

Patronaty Honorowe

Patronat Honorowy
REKTORA UNIWERSYTETU
IM. ADAMA MICKIEWICZA
W POZNANIU

MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO
MAREK WOŹNIAK

POZnań*

Patronat Honorowy
Prezydenta Miasta Poznania

Komitet Naukowy

prof. dr hab. Władysław Jacek Paluchowski
prof. UAM dr hab. Lucyna Bakiera
prof. dr hab. Eleonora Bielawska Batorowicz
prof. UO dr hab. Anna Bokszczanin
prof. SWPS dr hab. Ewa Gruszczyńska
prof. dr hab. Władysław Łosiak
prof. dr hab. Piotr Oleś
prof. dr hab. Helena Sęk
prof. dr hab. Jan F. Terelak
prof. dr hab. Bogdan Zawadzki

Komitet Organizacyjny

prof. UAM dr hab. Lucyna Bakiera
dr Izabela Stankowska-Mazur
mgr Szymon Bręński
mgr Joanna Matuszczak-Świgoń
mgr Monika Wysota
mgr Kamil Janowicz

Doświadczenie pandemii COVID-19 w Polsce

środa 16 września 2020

godz. 16.30-18.30

SESJA 6: INDYWIDUALNE DOŚWIADCZANIE PANDEMII cz. 3

OPIS REFERATÓW

PANDI PROJECT. Typy reakcji na pandemię COVID-19

dr Urszula Tokarska, mgr Joanna Ruczaj

Uniwersytet Pedagogiczny im. KEN w Krakowie

Cel: Prezentowane wyniki badań empirycznych stanowią część szerszego projektu zatytułowanego Pandi Project, zrealizowanego w dwu głównych kierunkach: w wersji kwestionariuszowej pozwalającej na identyfikację siedmiu typów reakcji na pandemię COVID-19 oraz z wykorzystaniem metod narracyjnych – analiza tekstów „Dzienników Czasu Pandemii”. Przedmiotem wystąpienia jest prezentacja wyników pierwszej ze ścieżek badawczych, której celem było uchwycenie własnych (oraz obserwowanych u innych ludzi) reakcji psychologicznych w obliczu niestandardowej ogólnosiwiatowej sytuacji zagrożenia życia i zdrowia. Indywidualne i interpersonalne reakcje na pandemię o charakterze mentalnym, emocjonalnym i behawioralnym odniesione zostały do – wyodrębnionych na podstawie analiz teoretycznych, konsultacji społecznych i badań pilotażowych – siedmiu wiodących typów psychologicznych postaw.

Metoda: W badaniu wykorzystano autorski, rozpropagowany drogą on-line, kwestionariusz: Typy Reakcji na Pandemię Covid-19 (RCP-1) w wersjach: dla młodzieży (wersja polskojęzyczna), dla dorosłych (wersja polskojęzyczna), dla dorosłych (wersja angielskojęzyczna). Angielskojęzyczna wersja kwestionariusza została rozpowszechniona w 21 krajach reprezentujących wszystkie kontynenty. W kwestionariuszowej części badania wzięło udział ogółem 600 osób.

Wnioski: Zgromadzony materiał przeanalizowany został drogą analiz korelacyjnych oraz z wykorzystaniem analizy czynnikowej, które umożliwiły wyodrębnienie dominujących stylów reagowania, dokonanie opisu zależności między nimi oraz analizę indywidualnych profili osób badanych pod kątem proporcji udziału poszczególnych typów:

- 1) nastawionych na analizowanie samego siebie i pogłębioną autorefleksję Deepersów,
- 2) skoncentrowanych na zdystansowanej obserwacji i analizie sytuacji pandemii Korsów,
- 3) próbujących odzyskać bazalne poczucie równowagi, zdeorientowanych Dizzersów,
- 4) pełnych niepokoju/ lęku, uwzględniających też „najczarniejsze scenariusze” Fearsów,
- 5) nastawionych na udzielanie konkretnej pomocy/ psychicznego wsparcia Giversów,
- 6) spokojnie zdystansowanych, nie zmieniających wcześniejszych nawyków Coolersów,
- 7) intensyfikujących chaos bądź wykorzystujących go dla korzyści własnych Dodgersów.

Przeżywanie izolacji społecznej w okresie kwarantanny przez osoby introwertyczne i ekstrawertyczne

Agata Uzar, dr Lech Górniak

Wydział Ekonomii i Stosunków Międzynarodowych Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie

Wprowadzenie: Introwersja i ekstrawersja to cechy osobowości, które w sposób charakterystyczny wiążą się z potrzebą przebywania z innymi ludźmi. W pierwszym przypadku potrzeba ta jest niska, w drugim wysoka. Dlatego naturalnym staje się przypuszczenie, że osoby introwertyczne i ekstrawertyczne będą inaczej przeżywać sytuację ograniczonej dostępności do innych ludzi, z jaką mamy do czynienia w okresie izolacji społecznej spowodowanej pandemią COVID-19.

Cel: Referat jest opisem wyników badań, które miały na celu dostarczenie informacji o różnicach w przeżywaniu izolacji społecznej przez osoby o przewadze jednej dwóch z rozpatrywanych cech osobowości.

Metoda: W badaniu udział wzięło 276 osób, w tym 86 % kobiet i 14 % mężczyzn, w większości w przedziale wiekowym 20-30 lat (98%). Respondenci byli badani w maju b.r., przy użyciu formularza internetowego Google składającego się z 11. pytań zamkniętych oraz metryczki obejmującej płeć, wiek i miejsce zamieszkania. Dobór grupy badanej miał charakter samorekrutacji. Formularz, po uprzednim poinformowaniu potencjalnej grupy zainteresowanych, został udostępniony do samodzielnego wypełnienia w mediach społecznościowych. Z uwagi na okoliczności prowadzenia badań, które uniemożliwiały wykorzystanie kwestionariusza NEO-FFI, respondenci samodzielnie określali, która cecha osobowości jest u nich dominująca. Dla upewnienia się, że ten sposób uzyskania informacji o rozpatrywanych cechach nie będzie zakłócał wyników, przeprowadzone zostało badanie uzupełniające z użyciem autorskiej ankiety (N=285), które pozwoliło z dużym prawdopodobieństwem (większym niż 0,69) wyeliminować zaistniałą niepewność.

Wyniki: Uzyskane wyniki, zgodnie z przyjętą hipotezą, wyraźnie pokazują istotny wpływ wziętych pod uwagę cech na przeżywanie izolacji społecznej. Wpływ dotyczył m.in. samopoczucia, motywacji do działania oraz preferowanego trybu życia. Osoby uznające siebie za ekstrawertyczne, zdecydowanie częściej niż te, które określały siebie jako introwertyczne wskazywały pogorszenie swojego samopoczucia, zniechęcenie do działania oraz zmiany w dotychczasowym trybie życia. Wykorzystane metody statystyczne to regresja liniowa, analiza korelacji oraz ANOVA.

Patronaty Honorowe

Patronat Honorowy
REKTORA UNIWERSYTETU
IM. ADAMA MICKIEWICZA
W POZNANIU

MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO
MAREK WOŹNIAK

POZnań*

Patronat Honorowy
Prezydenta Miasta Poznania

Komitet Naukowy

prof. dr hab. Władysław Jacek Paluchowski
prof. UAM dr hab. Lucyna Bakiera
prof. dr hab. Eleonora Bielawska Batorowicz
prof. UO dr hab. Anna Bokszczanin
prof. SWPS dr hab. Ewa Gruszczyńska
prof. dr hab. Władysław Łosiak
prof. dr hab. Piotr Oleś
prof. dr hab. Helena Sęk
prof. dr hab. Jan F. Terelak
prof. dr hab. Bogdan Zawadzki

Komitet Organizacyjny

prof. UAM dr hab. Lucyna Bakiera
dr Izabela Stankowska-Mazur
mgr Szymon Bręński
mgr Joanna Matuszczak-Świgoń
mgr Monika Wysota
mgr Kamil Janowicz

Doświadczenie pandemii COVID-19 w Polsce

środa 16 września 2020

godz. 16.30-18.30

SESJA 6: INDYWIDUALNE DOŚWIADCZANIE PANDEMII cz. 3

OPIS REFERATÓW

Psychometryczne właściwości Kwestionariusza Impulsywności w Sytuacjach Globalnego Zagrożenia (IGTS) do oceny racjonalności-irracjonalności działań podejmowanych w takich sytuacjach jak pandemia

Aleksandra Matuszewska, Roksana Mielczarek

Institut Psychologii Uniwersytetu Opolskiego

mgr Anna Starkowska

Uniwersytet SWPS we Wrocławiu, Institut Psychologii Uniwersytetu Opolskiego

Cel: Nieznajomość zagrożenia i niepewność, które pojawiły się po wprowadzeniu stanu pandemii, wzmagają w ludziach lęk mogący sprawić, że pozbawieni instrukcji działania wobec globalnego zagrożenia zaczęli podejmować irracjonalne działania. Obserwacja tej sytuacji stała się inspiracją dla stworzenia opartego na założeniach impulsywnej osobowości Kwestionariusza IGTS, który umożliwiłby szybką ocenę indywidualnych skłonności do ulegania panice w takich sytuacjach jak pandemia. Celem projektu była konstrukcja i walidacja narzędzia.

Metoda: Zgodnie z procedurą psychometrycznej konstrukcji kwestionariuszy psychologicznych skonstruowano 64-itemowy Kwestionariusz IGTS, który w dniach 27.04.2020-15.05.2020 został poddany badaniu pilotażowemu on-line, na grupie 449 osób (72.01 % kobiet) w wieku od 18 do 63 lat ($M = 27.08$; $SD = 10.05$).

Wyniki: Analiza czynnikowa pozwoliła wyodrębnić 3 czynniki, które z zadowalającą rzetelnością różnicują stopień racjonalności-irracjonalności zachowań w stanie zagrożenia, wyjaśniając łącznie nieco ponad 30 % całkowitej wariancji ($KMO = 0.883$; $p < 0.001$). Czynniki I opisuje zachowania najbardziej racjonalne (np. Unikam dużych skupisk ludzkich...; 21 itemów, $\alpha = 0.867$), czynniki II bardziej emocjonalne, ale społecznie akceptowalne (np. Częściej niż zwykle czuję złość...; 24 itemy, $\alpha = 0.866$) zaś III irracjonalne (np. Jestem skłonny usnąć zwiерzę...; 19 itemów, $\alpha = 0.777$). Tylko czynniki I nieistotnie korelowały z subiektywnym poczuciem własnej racjonalności działania w okresie pandemii ($p < 0.1$), a czynniki I i II słabo i ujemnie korelowały z wiekiem ($p < 0.01$).

Wnioski: IGTS wykazuje zadowalające podstawowe właściwości psychometryczne i może być pomocny w analizie zachowań ludzi w warunkach zagrożenia epidemicznego. Kontynuowane są prace nad jego udoskonaleniem, w tym skróconą wersją.

Patronaty Honorowe

Patronat Honorowy
REKTORA UNIWERSYTETU
IM. ADAMA MICKIEWICZA
W POZNANIU

MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO
MAREK WOŹNIAK

POZnań*

Patronat Honorowy
Prezydenta Miasta Poznania

Komitet Naukowy

prof. dr hab. Władysław Jacek
Paluchowski

prof. UAM dr hab. Lucyna Bakiera
prof. dr hab. Eleonora Bielawska Batorowicz
prof. UO dr hab. Anna Bokszczanin
prof. SWPS dr hab. Ewa Gruszczyńska
prof. dr hab. Władysław Łosiak
prof. dr hab. Piotr Oleś
prof. dr hab. Helena Sęk
prof. dr hab. Jan F. Terelak
prof. dr hab. Bogdan Zawadzki

Komitet Organizacyjny

prof. UAM dr hab. Lucyna Bakiera
dr Izabela Stankowska-Mazur
mgr Szymon Bręński
mgr Joanna Matuszczak-Świgoń
mgr Monika Wysota
mgr Kamil Janowicz